

[Dagmar Andreassen.]

bær- og drue- og kirsebærsaft mod blodmangel, og at æbleeddike kan træffe at fordrive vand i kroppen, og at svesker er godt mod hård mave. Jeg er fuldstændig klar over, at hvis man liberaliserer på dette område, vil man opleve tilfælde, hvor man kan være med til at vildlede, for det er jo sådan, at det, der kan helbrede en smed, kan somme tider slå en skrædder ihjel, men der er jo ingen af disse stoffer, som levnedsmiddelloven omfatter, der har nogen giftvirkning, og det kan man ikke sige om det, som lægerne ordinerer i tilfælde af sygdom; det kan man ikke sige om ret meget medicin.

Jeg håber ikke, at ministeren har bidt sig alt for fast i dette standpunkt, men er villig til at overveje. Ikke mindst gamle mennesker har brug for råd og vejledning, og den ernæringslære, de fik i skolen, var begrænset, så de ved ikke, hvad deklARATIONERNE betyder.

Jeg vil også nok sige, at når der i stk. 2, pkt. 2, står, at man ikke må fremhæve særlige egenskaber — jeg husker ikke ordlyden — for ikke derved at gøre andre produkter mistænkelige, så kræver det lidt mere fortolkning. Jeg synes, man i hvert fald skal have lov til at fremhæve, hvis noget er biodynamisk dyrket. Så kan nogen sige, det er meningsløst, men jeg vil sige, at det ved man ikke ret meget om, og vi har jo i hvert fald religionsfrihed i Danmark.

Derimod kan jeg helt tilslutte mig, at man ikke må reklamere med, at levnedsmidler er særlig egnet for sukkersyge eller andre sygdomme, men det er helt specielle forhold. Jeg tror, at generelt set behøver man ikke at stramme, man kan godt liberalisere.

I § 29 står der, at ministeren er bemyndiget til at lave særlige regler for deklARATIONER. Det mener jeg er godt. DeklARATIONER skal være vejledende og kan meget let blive vildledende, hvis ikke der er visse regler for dem.

Med hensyn til § 37 er den meget vidtgående. F. eks. skal man også søge ny autorisation, hvis der kommer en ny kantinebestyrer.

§ 46 er ligeledes meget vidtgående, når en levnedsmiddelkontrol også skal have adgang til et firmas regnskaber. Jeg synes, det er i orden, at toldvæsen og skattevæsen har det,

men at levnedsmiddelkontrollen også skal have det, synes jeg kræver en begrundelse.

§ 61 beskæftiger sig med kontrollaboratorierne. Mon vi dog ikke her i meget vid udstrækning kunne pålægge firmaerne selv at foretage den fornødne kontrol? Hvis staten har tilsynspersonale, der kan aflægge besøg på virksomhederne, ville det blive en både billigere og en mere effektiv kontrol, end hvis man skal gøre arbejdet på specielt opbyggede laboratorier. Det er jo ikke sådan, at virksomhederne primært prøver at omgå loven, og i hvert fald vil det være lettere for kontrollen, når de har adgang til opskrifter og fremgangsmåder, at tage overtrædelserne i selve virksomheden.

Der er gjort forsøg på at regne ud, hvad loven vil koste, og jeg vil gerne gøre opmærksom på, at her har man kun det offentliges udgifter. Man har ikke medregnet, hvad det vil påføre virksomhederne af udgifter, og hvis ikke man, i hvert fald hvad mærkningsbestemmelser angår, bliver meget mere liberal, end antydnet er, vil det blive en meget bekostelig affære, uden at man får tilsvarende fordele deraf.

Endelig kræver det vel nok en forklaring, hvorfor loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland.

Jeg vil gemme resten til næste omgang.

Vivike: Jeg vil gerne takke ministeren for dette lovforslag. Jeg synes, det er godt, og jeg beklager, som visse andre har gjort, at loven ikke kommer til at sortere under ét ministerium. Her vil jeg dog bemærke, at himlen måtte forbyde, at det blev landbrugsministeriet. Nu har man nogle gange her hørt ordet forureningsminister, men vi har ingen forureningsminister i Danmark. Det behøver vi ikke, for vi har forurening nok. Men vi har en minister for forureningsbekæmpelse, og jeg ønskede egentlig, at hele loven ville være under hans ressort. Nu siger jeg, at lovforslaget er godt, men jeg mener alligevel, det kan forbedres, og det må vi prøve på at gøre under udvalgsarbejdet, som jeg godt er klar over bliver stort og langvarigt.

Jeg skal ikke komme ind på særlig mange paragraffer, men i en af dem står der, at varer, hvor salgsdatoen er udløbet, ikke må sælges. Det vil sige, at man må godt sælge en halvrådden vare. Jeg er meget betænke-